

Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji

Wniosek Komisji Europejskiej z 2018 r. w sprawie przeglądu Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji, zmieniony w ramach planu odbudowy dla Europy z 2020 r., wprowadza zmiany w kryteriach kwalifikowalności, zasadach współfinansowania i w procedurze uruchamiania środków. Fundusz, nieobjęty pułapami wieloletnich ram finansowych (WRF) na lata 2021–2027, powinien nadal służyć jako fundusz solidarnościowy i nadzwyczajny wykorzystywany doraźnie. W następstwie wczesnego porozumienia w drugim czytaniu osiągniętego w styczniu 2021 r. oczekuje się, że Parlament przeprowadzi w kwietniu głosowanie nad formalnym przyjęciem wniosku.

Kontekst

Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji (EFG) utworzony w 2006 r. jest funduszem solidarnościowym, z którego finansuje się aktywne instrumenty rynku pracy (takie jak szkolenia, poszukiwanie pracy i rozpoczynanie działalności gospodarczej) w sytuacji niespodziewanych i znaczących zwolnień spowodowanych globalizacją lub światowym kryzysem gospodarczym i finansowym. Wykracza on poza pułapy określone w wieloletnich ramach finansowych, dlatego można go wykorzystać w sytuacjach nadzwyczajnych. W jego [uruchomieniu](#) uczestniczą Rada i Parlament Europejski. Niektóre [oceny](#) programu ukazują jego nierównomierne wykorzystanie w poszczególnych państwach członkowskich i regionach, podczas gdy [inne](#) wskazują na trudności w ocenie jego skuteczności ze względu na brak dostępnych danych.

Wniosek Komisji Europejskiej

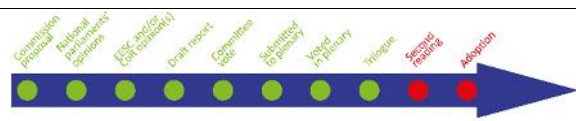
W następstwie przeprowadzonych [ocen](#) Komisja postanowiła utrzymać EFG jako specjalny instrument poza pułapami WRF na lata 2021–2027. 30 maja 2018 r. przyjęła [wniosek](#) dotyczący przeglądu funduszu. Najważniejsze zmiany to: procedura uproszczona, ogólniejszy cel polegający na oferowaniu pomocy w przypadku nieprzewidzianych istotnych działań restrukturyzacyjnych (np. przejście na gospodarkę niskoemisyjną lub działania spowodowane cyfryzacją i automatyzacją), obniżenie progu zwolnień, w przypadku którego można korzystać z funduszu do „ponad 250 pracowników”, współfinansowanie na najwyższym poziomie współfinansowania z Europejskiego Funduszu Społecznego Plus (EFS+) mające zastosowanie w poszczególnych państwach członkowskich, maksymalna kwota EFG na lata 2021–2027 wynosząca około 1,6 mld EUR (w cenach bieżących), tj. średnio 225 mln EUR rocznie. W [planie odbudowy dla Europy](#) próg umożliwiający uruchomienie EFG miał zostać obniżony do 250 zwolnień, a maksymalna roczna kwota wzrosła do 386 mln EUR.

Stanowisko Parlamentu Europejskiego

27 listopada 2018 r. Komisja Zatrudnienia i Spraw Socjalnych (EMPL) przyjęła [sprawozdanie](#) dotyczące wniosku Komisji. Zaproponowała, by rozszerzyć zakres EFG i zmienić jego nazwę na Europejski Fundusz na rzecz Transformacji, wskazując, że wspiera on szeroko zakrojone przemiany społeczno-gospodarcze, a tym samym wyraźnie określając jego rolę w programie sprawiedliwej transformacji. Wezwała do obniżenia progu kwalifikowalności i umożliwienia finansowania młodzieży NEET (młodzieży niekształcącej się, niepracującej ani nie szkolącej się), do zwiększenia finansowania osób samozatrudnionych, do lepszego wykorzystywania funduszu oraz do utworzenia punktu kontaktowego ds. pomocy technicznej dla władz krajowych i regionalnych w procedurze składania wniosków. W grudniu 2020 r. współprawodawcy osiągnęli [porozumienie polityczne](#) w sprawie wniosku. Przewiduje ono maksymalną roczną kwotę w wysokości 186 mln EUR. Rozszerza zakres czynników kwalifikowalności umożliwiających uruchomienie funduszu poza zwolnienia, ze szczególnym uwzględnieniem skutków restrukturyzacji i kryzysu związanego z koronawirusem. Przewiduje obniżenie do 200 pracowników progu zwolnień umożliwiającego finansowanie, przyspieszenie procedury przydziału środków oraz ograniczenie zaangażowania Parlamentu

i Rady. Umożliwiając większy udział w kosztach usług, porozumienie mogłoby ułatwić korzystanie z EFG w regionach słabiej rozwiniętych. Coreper zatwierdził wstępne porozumienie w imieniu Rady w styczniu 2021 r., a następnie komisja EMPL zatwierdziła je 27 stycznia 2021 r. Rada przyjęła formalnie swoje [stanowisko w pierwszym czytaniu](#) 8 kwietnia 2021 r., a Parlament ma przeprowadzić głosowanie w drugim czytaniu podczas kwietniowej sesji plenarnej, kończąc tym samym procedurę ustawodawczą.

Zalecenie do drugiego czytania: [2018/0202 \(COD\)](#); Komisja przedmiotowo właściwa: EMPL; Sprawozdawczynie: Vilija Blinkevičiūtė (S&D, Litwa).

Niniejszy dokument został przygotowany z myślą o posłach do Parlamentu Europejskiego i członkach personelu parlamentarnego. Zawiera informacje, które mogą być pomocne w pracach parlamentarnych. Wyłączną odpowiedzialność za jego treść ponoszą autorzy, a wyrażonych w nim opinii nie należy traktować jako oficjalnego stanowiska Parlamentu. Powielanie i tłumaczenie dokumentu do celów niekomercyjnych jest dozwolone, pod warunkiem że podane zostanie źródło, a Parlament Europejski zostanie wcześniej powiadomiony i otrzyma egzemplarz publikacji. © Unia Europejska, 2021.

